

Az Evvel İhbar Ettim İçimdeki Katili

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Ağustos 2018

Yalı kazığı kelimeler şehrin havasında asılı men edip de yası, aslını inkâr eden Çingene kadın bir de güfteleri kayıp şarkılar.

Mimarı hüznün balyalarca ümit az evvel son dansını yapan rüzgârdan da alacaklı.

Şehrin kubbelerinde; ölümün de ritminde kazan kaldıran mahşerin kayıp atlıları.

Az sonra çalacak gonk ve rüşünü ispatlayan zangoç geri vitese alacak dualarını zümrenin.

Kayıtsız kim ise ve ısrarcı kimliğimle, ben de şehrin dokusuna rest çekip bir şiir kadar naif o uzamda hasıraltı yaptığım günlük doküman.

Rest çekmektense göz süzdüğüm yalan.

Göz süzdüğüm de gözlerime mil çektiğim eş güdümlü iki farklı yarım ada.

Sebatların gölgesinde zuhur eden yalın tasviri öykündüğüm nicedir belki de öldürmekten yana içimdeki hutbeler.

Yüküyle taşıyor zaman dehlizlerinde evrim geçirdiğim her an'ı dünkü anılarıma borçlu iken.

Hoşnutluk karşıtı bir imge olmak pek caiz olmasa da ben irkildiğim iklimlerde gözümü sakınıyorum yoldaş bildiklerimle dokuduğum iç beyitlerim yine zanların havada uçuştığı belki de alçak sesle bir şarkı mırıldandığımın farkına yeni vardığım.

Zamanın sebilinde iri dalgalar halinde dakika bazlı bir güzergâhın yürek menşei.

Koptuğum dalımdan uzaklara savrulduğumun da yansıması o kesif sessizlikten alırken ilhamımı ve intikamımı.

Batılında ömrün, hicabın da garantisi top tüfek giriştiğim dün mizaçlı bir yalanı anne şefkati ile sarıp sarmaladığım ve adını pembe koyduğum, o bakir mizacı yeni çıkmış fırından kokusu ta uzaklara yayılan tuzak misali her cümlede sanrılarımı unutup sandıklarına toz kondurmazken yetim ahvalim ve yetilerimde kaynayan bir coğrafya yine tebaası istikrarlı kinleri ile volta atarken cümle cümle.

Az evvel ihbar ettim içimdeki katili peşine düştüğüm bir mülkiyetmişçesine şahit tuttum gökyüzünü.

Hali hazırda kuluçkadayım az sonra doğacak rehavetin de bubi tuzağı, bir kelamı tutsak tuttuğum bir aşkı yeknesak şahit bir de Tanrıyı tek yetkili merci.

Aslı astarı olmasa da hüzünden mütevellit bir ikram az ötemde pişirdiğim ve içimin közünde demlediğim cümleler ile arz-ı endam etmekle şerh düşmek arasında defalarca gidip geldiğim.

Mevzu ne ise.

Müphem olan gölgelerden ne ise alacaklı olduğum yine duygu batağında yüksek faizli bir eşkâl aslına dönük yüzünde aşkın sair duygu ile avunduğum.

Göl manzaralı içimin şiirleri.

Lebiderya hüznüm de katıksız sevgimin tek maruzatı.

Ahkam kesen bir bilet daha kesiyor zaman bekçisi ve kuytularımı sunuyorum demli mizacında şehrin bir beyit olmayı dilediğim her saniye yine şehit düşen mazlumun toplumun ön yargılarından ayıklandığı o mecazi fırtına benzeri fitratın da kıyama durduğu yokluk benzeri iklimlerde ben metazori bir gülümsemeden dahi nemalanmak istemezken.

Müşkül kelimeler.

Meşgul benlikler adı akıllıya çıkmış cihazlarla gününü ütülerken üstelik sıcak soğuk ayarı yapmadan üşümekten dahi aciz hani ola ki gök ortasından ikiye ayrılır ve mahkemeler kurulur düzene muhalif kim ise derli toplu bir ölüm talep etmeyi dahi aklından geçirmeyip yokluğun hicazında saltanat süren bir ilham perisine de rast gelmişken bilinmedik zamanların çetelesini tutmak adına yorgunluğun manifestosunu cihana beyan eden.

Gök gürültülü bir şarkı az sonra kopacak kıyametten damlayan bir sure kadar kutsi ve ulvi yine hoşluğun merkezi iken boş boğaz cümle firarlarından uzak durup içimi ihya ettiğim bir şehirde bile ürkünç yalnızlığı ile gecenin saf tutan saf varlığın kubbesinde tüneyen bir kuş kadar aciz belki de öykündüğü hayatlarda bir hutbe öznesi meylederken Allah tarafından sunulana razı gelip kaderle ortak bir yol izlemenin verdiği huşu.

Makberin merkezi her şiir.

Her şiirin de rotası hüznün.

Muteber bir ölüm planlayan varlığın bihaber olduğu neşeden uzanan o yola serildiğimiz belki gömdüğümüz hiçliğin mekanizmasında baş aşağı düşüp de yeniden ayağa kalkmanın da bir neticesi nokta koymaktan vazgeçip yarın odaklı bir peyzajda rükua vardığımız belki de ötenazi yaptığımız önsözlerden alacaklı iken kader ve keder ayırımı yapmadan.